

жица е най-добрата дѣвойка на свѣта. Тя никога никому не е сторила зло, па също тѣй и на животнытъ, и ся много сърдила была когато види да убіе нѣкой дору и еднѣ мухѣ. Единъ день като ся разхождала, видѣла едно бѣдно кученце, което малкытъ дѣца влѣкли съ еднѣ поворкѣ за да го хвърлятъ въ Дунава. Туй горко кученце, было твърдѣ грозно и съвсѣмъ окаляно. Ангелина ся смилила на него и казала на малкытъ момчета: „Ако ми дадете, туй кученце, азъ щѣ ви дамъ за него единъ грошъ.“ Слугынята ѣ рѣкла: „що ще правите съ туй грозно куче? — То е грозно, рѣкла Ангелина, но е злочесто; азъ ако быхъ го оставила, никой нема да му ся смили.“ Тя измила кучето и го зела въ каруцѣтъ си. Секой ся подиграваше съ неѣ когато ся бѣше върнала у дома си; но тя го хранеше най добрѣ и отчува туй горко куче до три мѣсеци. Сега има осѣмъ дни какъ си была тя лѣгнала и почнала вече да заспива, когато кучето ѣ скокнало възъ одара, и хванало да ѣ търза отъ рѣкава: то лаяло толко силно щото тя ся събудила, и като ѣ горѣло кандилото въ одаѣтъ, видѣла че кучето ѣ лаѣше и глѣдаше подъ одара ѣ. Ангелина, като ся уплашила, потърчала, та отворила вратѣтъ и повикала слугытъ, които, по щастіе, не были още лѣгнали. Тѣ влѣзнали въ одаѣтъ ѣ, и намѣрили единъ крадецъ наорѣжанъ, скрывать подъ одара ѣ; и този крадецъ казалъ, че щель да убіе тази господжицѣ прѣзъ нощътъ за да ѣ обере діамантытъ. Туй горко куче ѣ избави живота, каквото и тя неговыя.

УЧИТЕЛКА.

Имахте право, драга моя, да ни кажете че исторіята ви е много хубавѣ. Вѣроятно е, че мило-